

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Udsigt over Verdens-Krøniken fornemmelig i det Lutherske Tidsrum

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 382. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_309A-txt-shoot-idm9487/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

faalde det, vijer hvor svag den tydse = evangeliske Kirke folde sig, og man maa sige at den derved forbrod sin verdslige Ret til Rigets Beskyttelse, som Augsborger-Freden kun hjemlede hven der holdt fast ved den Augsborgske Bekjendelse.

Under Trediv-Uars-Krigen, bemægtigede naturligvis Sværtig sig forlætet, og det saldt berpas tilbage til Sachsen, for endnu, for Xarhundres dels Slutning, at beklædes af en Catholic.

Noget man let seer forudsette langt mere end det i sig selv var.

Den næste Over-Tredre til Calvinisterne 1596 var Fyrsten af Anhalt-Dessau Johan Georg, som formaaede sine Brodre i Bernburg, Costhen og Berbst til at følge sig, og indførte med Holdes formehed sine otte og tyve Artiller istedenfor de tre i Luthers Gatechismus, men ogsaa her saae man, at Fyrstens Willie uden Folkes Bisald siger ikke stort i Bænden, thi Berbst vendte snart tilbage til den evangeliske Kirke og blev der.

I Hessen-Cassel saae det alt tidlig twis somt ud med Kirken, som med Landsgrev Philips Christendom og Gistermaal. Wilhelm den Hjerde talte Bærdommene istedenfor at veie dem, og fandt da naturligvis kun ubetydelig Forskjel mellem Luther og Calvin. Hans Son Moritz gik et Skridt videre, og paastod der var slet ingen Forskjel, hvilket han stæbde at bevise, 1604 ved at gaae over til Calvinisterne, indsoe

